

چشم انداز ایران از خاورمیانه جدید

پایان جنگ و حفظ صلح نیازمند رویکردی جدید به امنیت منطقه‌ای است

محمد جواد ظریف

۲۰ ژوئیه ۲۰۲۶

قدم زدن در کنار یک موشک ساختگی ایرانی در تهران، ژوئیه ۲۰۲۶

این یکی به عهده ماست.

لذت می‌برید. با عضویت، به طور کامل به آن دسترسی در مورد /مور خارجه شما در حال حاضر از یک مقاله آزاد پیدا کنید.

ورود →

اینجا مشترک شوید

ایالات متحده حملات خود به ایران را از سر گرفته است. یادداشت تفاهمی که تهران و واشنگتن

ماه گذشته در سوئیس منعقد کردند و هفته‌ها به نخی بند بود، سرانجام از هم پاشید. دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا، در ۸ ژوئیه گفت: «فکر می‌کنم تمام شده است. دیگر نمی‌خواهم با [ایران] معامله کنم.»

اینکه این تفاهم‌نامه از هم پاشید، تعجب‌آور نیست. ایران و ایالات متحده تفسیرهای متفاوتی از مفاد این توافق‌نامه، به ویژه مفاد مربوط به تنگه هرمز، داشتند. تهران معتقد بود که طبق مفاد این تفاهم‌نامه، قول داده است که «با تمام توان خود، تمهیداتی را برای عبور ایمن کشتی‌های تجاری بدون هزینه، فقط برای ۶۰ روز فراهم کند». همچنین تصور می‌کرد که این کشور و عمان «مدیریت آینده و خدمات دریایی در تنگه هرمز» را به همراه سایر کشورهای خلیج فارس تعریف خواهند کرد. با این حال، واشنگتن معتقد بود که ایران موافقت کرده است که بدون قید و شرط اجازه عبور آزاد از تنگه را بدهد و ایالات متحده نیازی به رعایت هرگونه ترتیباتی که ایران تعیین می‌کند، ندارد. این توافق هرگز نمی‌تواند از چنین ناهماهنگی جان سالم به در ببرد. رویارویی نظامی مجدد، کمتر از اینکه سوال «آیا» باشد، سوال «چه زمانی» بود.

با این حال، نه به نفع ایران است و نه به نفع ایالات متحده که جنگ را ادامه دهند. اگرچه مردم و نیروهای مسلح ایران از کشور خود در برابر دو قدرت هسته‌ای دفاع کرده‌اند، اما همچنان این درگیری را تحمیلی بر خود می‌دانند، درگیری‌ای که هرگز مشتاق شروع آن نبودند. در همین حال، واشنگتن در حال منحرف کردن توجه خود از هدف اصلی ژئوپلیتیکی خود است. بیش از یک دهه است که دولت‌های متوالی ایالات متحده هدف کلی کاهش بار بلندمدت کشورشان در غرب آسیا را برای تمرکز بر هند و اقیانوس آرام دنبال می‌کنند و آنچه را که مقامات مختلف «چرخش به آسیا» نامیده‌اند، آغاز کرده‌اند. سیاست‌های گذشته واشنگتن در قبال ایران - از جمله توافق هسته‌ای ۲۰۱۵، توافق آبراهام (که در آن چندین کشور عربی پس از مذاکرات با میانجیگری ایالات متحده، روابط خود را با اسرائیل عادی کردند، یک سد محکم علیه ایران ایجاد کردند و عملاً بخش زیادی از نقش منطقه‌ای ایالات متحده را به اسرائیل واگذار کردند)، حملات ژوئن ۲۰۲۵ به این کشور و جنگی که در فوریه آغاز کرد - همگی ابزارهایی هستند که برای دستیابی به این هدف به کار گرفته شده است. اما همانطور که

این یکی به عهده ماست.

لذت می‌برید. با عضویت، به طور کامل به آن دسترسی در مورد /مور خارج شما در حال حاضر از یک مقاله آزاد پیدا کنید.

ورود

اینجا مشترک شوید

ایالات متحده و اسرائیل درگیری‌های اخیر با ایران را با این فرض آغاز کردند که فشار نظامی مداوم می‌تواند تهران را به تسلیم وادار کند یا باعث فروپاشی جمهوری اسلامی شود. در عوض، آنها خود را در یک باتلاق استراتژیک گرفتار یافتند. هیچ یک از اقدامات آنها، از جمله حملات بی‌سابقه به رهبری سیاسی و نظامی ایران و خسارات قابل توجهی که به زیرساخت‌های کشور وارد شد، تهران را مجبور به تغییر موضع نکرد. تمامیت ارضی و نظام سیاسی آن پایدار مانده است و این نشان دهنده تاب‌آوری ملت ایران و ظرفیت آن برای دفاع از حاکمیت خود حتی در شدیدترین شرایط است.

فارن/افرز مشترک شوید این هفته در

برگزیده‌های برتر ویراستاران ما، هر جمعه به صورت رایگان در صندوق ورودی شما ارسال می‌شود.

ایمیل خود را اینجا وارد کنید.

ثبت نام

در وزارت امور خارجه شرایط استفاده و سیاست حفظ حریم خصوصی* توجه داشته باشید که وقتی آدرس ایمیل خود را ارائه می‌دهید، مورد اشتراک خبرنامه شما اعمال خواهد شد.

قدرت‌های خارجی باید این واقعیت را درک کنند و پیامدهای آن را درک کنند. توانایی ایران در مقاومت در برابر فشار نظامی پایدار، حذف تهران از هرگونه معماری امنیتی منطقه‌ای در آینده را دشوارتر کرده است. این امر، در درجه اول، نقش محوری ایران در تضمین عبور منابع انرژی و کشتیرانی تجاری از تنگه هرمز را شامل می‌شود. تهران دوباره بیشتر دسترسی‌ها به این تنگه را مسدود کرده است - که بسیاری از تحلیلگران غربی آن را به عنوان مدرکی مبنی بر اینکه ایران یک قدرت متخاصم است که می‌خواهد در اعمال زور اقتصادی، اختلال در بازارهای جهانی نفت و محدود کردن آزادی ناوبری مشارکت کند، تفسیر کرده‌اند. اما ایران بازارهای انرژی را به یک دلیل استراتژیک بسیار خاص مختل کرده است: مجبور کردن ایالات متحده و شرکایش به پایان دادن به کارزار خود برای نابودی ایران.

این یکی به عهده ماست.

لذت می‌برید. با عضویت، به طور کامل به آن دسترسی در مورد امور خارجه شما در حال حاضر از یک مقاله آزاد پیدا کنید.

ورود

اینجا مشترک شوید

دسترسی داشته باشید. تحریم‌های امریکایی علیه ایران به روی تجارت ایران بست، در حالی که

است. امروزه، هدف اصلی ایران در این تنگه، اطمینان از این است که دشمنان نتوانند از این آبراه برای آماده‌سازی، تسهیل یا حفظ زور علیه ایران، چه از نوع نظامی، سیاسی یا اقتصادی، سوءاستفاده کنند. تمایز پذیرفته شده قبلی بین ترافیک تجاری و ترانزیت نظامی کمرنگ شده است. در زمان صلح، قوانین بین‌المللی دریایی انتظارات را شکل می‌دهند. اما در زمان جنگ، حتی قوانین بین‌المللی جنگ نیز بقای ملی را در اولویت قرار می‌دهند.

اگر ایالات متحده خواهان صلح است، باید به نقش اسرائیل نگاهی بیندازد.

ایران اکنون با این اعتقاد عمل می‌کند که اگر مسیرهای دریایی حمل و نقل سیستم‌های تسلیحاتی، قطعات هواپیما، دارایی‌های اطلاعاتی یا پشتیبانی لجستیکی برای ایالات متحده و شرکای منطقه‌ای آن را تسهیل کنند، نمی‌توانند از نظر سیاسی بی‌طرف باشند. از آنجا که سلاح‌ها و فناوری‌هایی که بعداً به خاک، زیرساخت‌ها و غیرنظامیان ایران حمله کردند، از طریق تنگه هرمز عبور می‌کردند، سیاست‌گذاران ایرانی کاملاً حق دارند جریان ترافیک را محدود کنند، تا زمانی که جنگ ادامه دارد، تا زمانی که فشار اقتصادی علیه ایران ادامه دارد و تا زمانی که تلاش‌ها برای تضعیف حق ایران برای حفاظت از منافع خود در تنگه به طور فعال دنبال می‌شود. برای تهران بسیار دشوار است که تعیین کند کدام کشتی‌ها کالاهای تجاری حمل می‌کنند و کدام‌ها موادی را حمل می‌کنند که حق موجودیت ایران را تهدید می‌کند. تحرکات دریایی در خلیج فارس باید بر اساس قوانین درگیری مسلحانه و اهداف استراتژیک درک شود، نه بر اساس قوانینی که بر زمان صلح حاکم است.

با این حال، برای تهران، اهرم فشاری که این تنگه ایجاد می‌کند شکننده است. اگر ایران مکرراً ترافیک دریایی را تهدید کند، می‌تواند بخش بزرگی از جهان را علیه خود برانگیزد. بسته شدن مداوم تنگه همچنین ممکن است منجر به تسریع سرمایه‌گذاری‌های بین‌المللی در خطوط لوله، بنادر و کریدورهای زمینی لجستیکی شود که به طور کلی از این آبراه عبور می‌کنند. اگر بازارهای جهانی با موفقیت از تنگه تنوع پیدا کنند، ایران دیگر نمی‌تواند از بسته شدن احتمالی آن به عنوان یک عامل بازدارنده استفاده کند. بنابراین، تهران باید خویشتنداری کند، همانطور که سایر کشورها باید از اقدامات اقتصادی، سیاسی و نظامی که به منافع ایران در تنگه آسیب می‌رساند، خودداری کنند. این اقدامات شامل اعمال تحریم‌هایی است که عملاً مانع از بهره‌مندی ایران از آزادی ناوبری، ایجاد ائتلاف

این یکی به عهده ماست.

لذت می‌برید. با عضویت، به طور کامل به آن دسترسی در مورد /مور خارجه شما در حال حاضر از یک مقاله آزاد پیدا کنید.

ورود

اینجا مشترک شوید

معامله‌ی سخت

تنگه هرمز همچنان یک نقطه اشتعال حیاتی است. اما به سختی می‌توان آن را تنها منبع تنش بین تهران و واشنگتن دانست. برای پایان دادن به درگیری، ایران و ایالات متحده باید اختلافات گسترده‌تر خود را مدیریت کنند.

اهداف هر یک باید متواضعانه باشد: تهران و واشنگتن نمی‌توانند دوست باشند. جنگ‌های اخیر که در آن ایالات متحده و اسرائیل رهبر معظم ایران، فرماندهان ارشد آن و دانش‌آموزان بی‌گناه را به قتل رساندند، زخم‌های تاریخی این کشور را عمیق‌تر کرده است. این نارضایتی‌ها فراموش یا بخشیده نخواهند شد، اما لزوماً منجر به ادامه جنگ یا تشدید تنش نمی‌شوند. نکته کلیدی این است که اطمینان حاصل شود که تعاملات دیپلماتیک آینده، برخلاف گذشته، به طور عملی اختلافات را مدیریت کنند. اختلافات ایالات متحده و ایران گاهی اوقات محصول تفاوت‌های هویتی بنیادی است که نیاز به گفتگوی شفاف دارد. در موارد دیگر، آنها محصول سوءظن متقابل هستند که مانع همکاری مشترک بر سر منافع تاکتیکی می‌شود. گاهی اوقات، آنها مسائل سیاسی قابل مذاکره‌ای هستند که برای مصالحه استراتژیک مناسب هستند. برای پیشرفت، هر دو کشور باید بین ارزش‌های وجودی و اهداف مشترک و معامله‌ای تمایز قائل شوند و در عین حال درگیر تلاش‌های بیهوده برای کسب نفوذ بیشتر نشوند.

یک توافق امنیتی واقع‌بینانه بین ایالات متحده و ایران در نهایت نیازمند یک چارچوب عدم تجاوز متقابل است که مانع از تبدیل اختلافات بر سر هویت به خشونت شود. تهران و واشنگتن می‌توانند در چالش‌های همپوشانی خود، مانند ایجاد ثبات در افغانستان، مقابله با قاچاق مواد مخدر و مدیریت مهاجرت، هماهنگ شوند. ایالات متحده تمامیت ارضی ایران را به رسمیت می‌شناسد، عنوان تروریسم را از ایران و سازمان‌های آن حذف می‌کند و تمام تحریم‌ها را به طور دائم لغو می‌کند. واشنگتن همچنین متعهد می‌شود که به ایران در بازسازی ویرانی‌های ناشی از تجاوزش کمک کند، همانطور که در تفاهم‌نامه با ایجاد یک صندوق سرمایه‌گذاری ۳۰۰ میلیارد دلاری برای این کشور قول داده است. در عوض، ایران با تضمین‌های دائمی عدم اشاعه هسته‌ای - مانند تصویب پروتکل الحاقی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی که به بازرسان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی دسترسی بیشتری به تأسیسات هسته‌ای این کشور می‌دهد - موافقت می‌کند. این اقدامات به دست‌آوردی است. آل‌ان‌بی‌سی

این یکی به عهده ماست.

لذت می‌برید. با عضویت، به طور کامل به آن دسترسی در مورد /مور خارج شما در حال حاضر از یک مقاله آزاد پیدا کنید.

ورود

اینجا مشترک شوید

- مغایر با منافع ایالات متحده است، حساب شود. رفتار اسرائیل نه تنها مانع صلح با ایران می‌شود، بلکه تمام غرب آسیا را نیز بی‌ثبات می‌کند. اسرائیل از طریق گسترش شهرک‌های اشغالی، نسل‌کشی در غزه و ویرانی لبنان، بارها نشان داده است که می‌خواهد هرج و مرج را در سراسر منطقه ایجاد کند تا سلطه نظامی خود را حفظ کند.

این وظیفه ایالات متحده و شرکایش خواهد بود که به این منبع مداوم بی‌ثباتی رسیدگی کنند. هم ترامپ و هم جی. دی. ونس، معاون رئیس جمهور ایالات متحده، در بند اول این تفاهم‌نامه خود را به «تضمین تمامیت ارضی و حاکمیت لبنان» متعهد کردند. با این حال، همزمان، مارکو روبیو، وزیر امور خارجه ایالات متحده، در سفر ماه گذشته خود به منطقه، کمپین فعالی را برای تضعیف این بند آغاز کرد، که بخشی از آن با تلاش‌های شدید برای وادار کردن دولت لبنان به توافق یک‌جانبه با اسرائیل در حالی که اسرائیل همچنان بخش‌هایی از لبنان را اشغال می‌کند، همراه بود. تناقضات دولت و بی‌تفاوتی آن نسبت به مصائب روزانه مردم فلسطین باید پایان یابد. در عوض، واشنگتن باید شروع به اعمال فشار واقعی بر اسرائیل کند.

بدون پیوندهای ضعیف

اسرائیل به سختی تنها بازیگری است که می‌تواند بر موفقیت توافق صلح بین تهران و واشنگتن تأثیر بگذارد. به ایران و همسایگان نزدیکش در خلیج فارس توصیه می‌شود طرحی را تدوین کنند که به دهه‌ها تنش آنها - که با جنگ ایران و عراق در سال‌های ۱۹۸۰ تا ۱۹۸۸ آغاز شد و تا به امروز ادامه داشته است، به ضرر همه - پایان دهد. این بدان معناست که غرب آسیا باید از الگوی امنیتی متکی بر قدرت‌های خارجی، گرایشی که نیروهای آمریکایی را به منطقه آورده و منجر به درگیری‌های مداوم شده است، فاصله بگیرد. سال‌هاست که این رویکرد فاجعه‌بار بوده است، همانطور که حمله عراق به کویت پس از جنگ ایران و عراق برای اولین بار نشان داد و خصومت‌های اخیر بیشتر آن را نشان داده است. تلاش برای برون‌سپاری امنیت به قدرت‌های جهانی نمی‌تواند امنیت واقعی را فراهم کند، چه رسد به ثبات مورد نیاز برای توسعه اقتصادی پایدار.

کشورهای غرب آسیا باید در عوض، ادغام بهتر بین خود را آغاز کنند تا قدرت هر کشور، ثبات سایر کشورها را تقویت کند. ایرانیان پیش از این چندین مورد از بلوک‌های سازنده این نوع نظم را پیشنهاد داده‌اند. به عنوان مثال، در سال ۲۰۲۴، خدایتاداد گفتگوم‌ها را به‌شماره

این یکی به عهده ماست.

لذت می‌برید. با عضویت، به طور کامل به آن دسترسی در مورد /مور خارجه شما در حال حاضر از یک مقاله آزاد پیدا کنید.

ورود

اینجا مشترک شوید

علاقه‌مند در خلیج فارس کمک کنند، که در آن صورت باید به تنها مرکز غنی‌سازی سوخت برای غرب آسیا تبدیل شود.

برای اطمینان از اینکه موفقیت هر کشور به کشورهای دیگر کمک می‌کند، دولت‌های غرب آسیا خواهان ایجاد یک اکوسیستم اقتصادی منطقه‌ای یکپارچه خواهند بود. به عنوان مثال، آنها ممکن است یک صندوق توسعه غرب آسیا ایجاد کنند که بازسازی پس از جنگ، مراقبت‌های بهداشتی، آموزش و زیرساخت‌های حیاتی را تأمین مالی کند. اتصال منطقه‌ای یکپارچه - راه‌آهن‌های فراملی، خطوط لوله انرژی، زیرساخت‌های دیجیتال و مسیرهای دریایی - می‌تواند حرکت سرمایه و کالا را تسهیل کند. سایر نهادهای مشترک می‌توانند به کشورهای غرب آسیا در مقابله با تهدیدات وجودی مشترک، مانند تغییرات اقلیمی و کمبود آب، کمک کنند.

اگر این منطقه بتواند نهادهای مشترک و معناداری ایجاد کند، می‌تواند توسعه بی‌سابقه‌ای را تجربه کند. این منطقه دارای منابع طبیعی فراوان، تمدن‌های ریشه‌دار و جمعیت جوان و تحصیل‌کرده است. ایران به تنهایی سرزمینی وسیع، تخصص علمی پیشرفته و سرمایه انسانی در سطح جهانی را به ارمغان می‌آورد. کشورهای عربی ظرفیت مالی، سرمایه‌گذاری و مدیریتی بی‌نظیری را همراه با شبکه‌های تجاری جهانی ارائه می‌دهند. پاکستان و ترکیه قابلیت‌های صنعتی و وزن ژئوپلیتیکی قابل توجهی دارند.

با توجه به دهه‌ها بی‌اعتمادی و سوءظن در منطقه، از جمله در میان برخی از کشورهای عربی و بین این کشورها و ایران، هیچ‌کدام از این‌ها آسان نخواهد بود. اما غرب آسیا نباید اسیر گذشته خشونت‌آمیز خود باقی بماند. جنگ‌های اخیر نه تنها هزینه‌های فاجعه‌بار رویارویی نظامی، بلکه محدودیت‌های آنچه زور می‌تواند به دست آورد را نیز نشان داده‌اند. هم‌واشنگتن و هم‌کشورهای عربی باید بپذیرند که ایران یک ویژگی دائمی از چشم‌انداز منطقه‌ای است و منطقه نمی‌تواند با حذف آن به ثبات دست یابد. در عین حال، ایران باید اعتماد به نفس تازه به دست آمده خود را با آمادگی برای دراز کردن دست دوستی به سوی همسایگان خود و پیگیری امنیت از طریق همکاری و همچنین از طریق بازدارندگی، هماهنگ کند. و تمام جهان باید تشخیص دهد که ثبات پایدار را نمی‌توان از خارج به غرب آسیا وارد کرد یا با زور تحمیل کرد. این ثبات باید توسط خود مردم و کشورهای منطقه ساخته شود. 🌐

این یکی به عهده ماست.

لذت می‌برید. با عضویت، به طور کامل به آن دسترسی در مورد /مور خارج شما در حال حاضر از یک مقاله آزاد پیدا کنید.

ورود

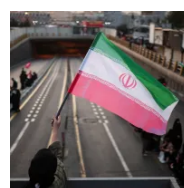
اینجا مشترک شوید

توصیه شده

پاکستان در جنگ با ایران پیروز شد
اسلام آباد و مسیر جدید برای قدرت جهانی
اسفندیار میر

فرصت عجیب آمریکا و ایران
چگونه یک درگیری به بن‌بست رسیده می‌تواند راه را برای صلح هموار کند
علی واعظ

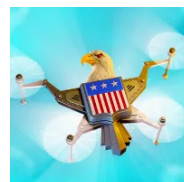
ایران عراق را از دست می‌دهد
بغداد راه خود را می‌رود
کامران پالانی

ایران در جنگ پیروز نشد
تهران هنوز در حال باختن بازی طولانی است
جیمز اف. جفری

باختن جنگ آینده
چگونه فناوری‌های جدید، برتری نظامی آمریکا را تهدید می‌کنند
پاول شار

این یکی به عهده ماست.

لذت می‌برید. با عضویت، به طور کامل به آن دسترسی در مورد /مورخارجه شما در حال حاضر از یک مقاله آزاد پیدا کنید.

ورود

اینجا مشترک شوید

یک بازی خطرناک در قطب شمال

خواسته‌های ترامپ می‌تواند پیشرفت در دفاع از متحدان را مختل کند

هدر ای. کانلی

چین در حال خرابکاری در جهانی است که زمینه ظهورش را فراهم می‌کند

شرط‌بندی پرخطر پکن علیه غرب

سرگئی رادچنکو و انریکو فاردلا

جنگ اقتصادی طولانی چین

چگونه پکن برای رقابت نامحدود اهرم ایجاد می‌کند

زونگیوان زوئی لیو

جهان از آمریکا ناامید شده است

این بار، آمریکاستیزی متفاوت است

ریچارد وایک

شکست تریلیون دلاری آمریکا

پنتاگون ورشکسته است، اما کنگره می‌تواند آن را درست کند

رو خانا

رویاریوی قریب‌الوقوع چین و اروپا

چرا نمی‌توان از جنگ تجاری اجتناب کرد؟

تورستن بنر

این یکی به عهده ماست.

لذت می‌برید. با عضویت، به طور کامل به آن دسترسی در مورد/مور خارجه شما در حال حاضر از یک مقاله آزاد پیدا کنید.

ورود

اینجا مشترک شوید

منتشر شده توسط شورای روابط خارجی
© ۲۰۲۶. تمامی حقوق محفوظ است.

شرایط استفاده | انتخاب‌های کوکی | سیاست حفظ حریم خصوصی

درباره ما

تماس

درباره ما

سوالات متداول

رویدادها

مدیریت حساب

کار در وزارت امور خارجه

ارسال‌ها

پادکست

مجوزها

کارکنان

تبلیغات

اپلیکیشن را دانلود کنید

برای ما بازخورد بگذارید

انجمن دانشکده تحصیلات تکمیلی

بیانیه دسترسی

کاوش بر اساس موضوع

کاوش بر اساس منطقه

دفاع و ارتش

آفریقا

دیپلماسی

چین

ایدئولوژی

اروپا

توسعه سیاسی

ایران

سیاست و جامعه

آمریکای لاتین

این یکی به عهده ماست.

لذت می‌برید. با عضویت، به طور کامل به آن دسترسی در مورد / امور خارجه شما در حال حاضر از یک مقاله آزاد پیدا کنید.

ورود

اینجا مشترک شوید

بریتانیا هفتمین نخست‌وزیر خود را در یک دهه خواهد داشت. چه اتفاقی برای بقیه افتاد؟

این یکی به عهده ماست.

لذت می‌برید. با عضویت، به طور کامل به آن دسترسی در مورد/مور خارج شما در حال حاضر از یک مقاله آزاد پیدا کنید.

ورود

اینجا مشترک شوید